

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
La administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I, pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună esemplară 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 283.

Brașov, Sâmbătă 24 Decembrie

1888.

Cătră onorabilii cetitori!

„Gazeta Transilvaniei” intră în anulul al 52-lea al existenței sale.

Nenumăratele dovezi de simpatie și de încredere ce le-a primit acest organ de publicitate din partea Românilor de pretutindeni cu ocaziunea aniversării a cincizeca a existenței sale sunt cea mai viuă și mai puternică mărturie pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimat pe încrederea publicului român și condus de iubirea de patrie și de datorie ce o are cătră sfânta cauză a românismului, organul nostru n'a pregetat de a aduce, mai ales în cei de cece ani din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totu mai mult cerințelor timpului și trebuințelor cetitorilor săi.

Astfel de la 1 Ianuarie 1881 „Gazeta Transilvaniei” a început să apară de trei ori pe săptămână totu cu prețului de până atunci, și de la 1 Aprilie 1884 apare în fiecare zi, însă cu același preț, căci cei 2 fl. adăugați acoperă numai cheltuielile înmulțite cu portul postal.

De atunci încôce am făcutu totu ce ne-a statu în putință spre a aduce îmbunătățiri atât în redactarea și în întocmirea sa esteriură, pentru care scopu am isbutit ca și diarul să-și aibă tipografia proprie.

Nu-i vorba, multe se ceru astăzi de la un diar, mai ales când el este chemat să servească cauzei unui popor atât de multu prigonit de sorțe. Prin urmare nu putemu dice că am ajunsu la capetulu îmbunătățirilor.

Din contră, astăzi când, ca niciodată până acuma, pozițiunea diaristicii noastre s'a agravat; când atâtea lovituri sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnări la închisore și amende în bani o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față toate nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recăștigarea drepturilor poporului român: se cere de la noi să ne încordăm puterile cu îndoită energie și să continuăm lupta cu curagiu neînfrânt, introducându noue reforme, pentru ca „Gazeta Transilvaniei” nu numai să corespundă mai multu chemării sale, ci să se tacă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă să potă pătrunde până și în coliba țeranului.

Conduși de aceste vederi, voim să facem și cu începerea anului viitoru mai multe esențiale ameliorări în diarul nostru.

Pe lângă programul, ce l'am observat până azi la redactarea foii, suntemu decisi a cultiva mai multu și unele terene, cărora până acuma potă nu le-am pututu da atențiunea cuvenită.

Spre scopul acesta am avut fericirea a concentra împrejurul nostru unu număr însemnatu de bărbați cu cunoscințe speciale, cari voru colabora regulat la foia noastră, așa ca materialul celu va conține să fiă câtu mai variat, instructiv și acomodat trebuințelor poporului, nu numai pe tărâmul politic, literar și social, ci și pe cele de interes economic, științific și igienic, alu afacerilor sale cu autoritățile cu cari vine mai desu în atingere și alu trebilor sale financiare și comerciale.

Afară de aceea căștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unu diar cotidianu nu este în stare a pătrunde în toate păturile sociale — parte mare din cauza prețului lui — și astfel sciind că să simețe trebuința de a i se face cu putință or și cărui Român, care scie ceti, ca să fiă informatu despre interesele și trebuințele lui, ne-amu decisu ca de la anul nou 1889 înainte să mărimu în modu destul de însemnatu prin adausuri numerele noastre cu data de Duminecă și să le întocmim și să le redactăm astfel, ca să intereseze pe ori și ce cetitotu și să se potă abona și separat.

Deschidemu dér abonamentu la „Gazeta Transilvaniei”, care deși mai bogat în materialu va costa ca și până acuma 12 fl. v. a. pe an și în deosebi pentru aceia, cărora împregiurările nu le ertă de a abona întregu diarul, deschidemu abonamentu separat la numerele cu data de Duminecă ale „Gazetei Transilvaniei”, cari voru costa pe anu numai 2 fl. v. a.

Rugăm pe abonații noștri de până acuma, ca să stăruiască pe câtu le va sta în putință în cercul domniilor lor pentru lățirea „Gazetei Transilvaniei” precum și pentru răspândirea în popor a numerelor cu data Duminecă, ce se potă abona și separat.

(Anunțul Administrațiunii pe pagina IV.)

Redacțiunea.

Brașov, 23 Decembrie v.

De trei zile foile unguresci, în lipsa altor evenimente importante, se ocupă de enunțarea făcută de ministrul-șef Tisza cu ocaziunea gratulărilor, ce i-s'au adus de cătră partida sa din dietă supranumită „liberală”.

La vorbele salutătoare și gratulătoare ce i-le-a adresat contele Julius Szapary în numele partidei guvernului, d-lu Tisza a răspuns c'unu discursu mai lungu, în care se oglindeză consciința omnipotenței.

Mai întâiu d-lu Tisza a atinsu raporturile esteriore ale monarhiei, dér cu privire la aceste n'a pututu spune nimic nou, ci a accentuat numai caracterul curat defensiv al triplei alianțe, exprimându speranța, că și în anul 1889 ne vomu pute bucura de „binefacerele” păcii.

Cătră pentru finacele statului ministrul-șef ungurescu recunoșce, că situațiunea esteriură nu este de așa, ca regularea lor să potă fi ușoră. Dér are încredere în puterea „națiunii” și în iubirea ei de jertfă și așteptă de la densa unu sprijin totu mai mare, căci e vorba de a se încuviința noue sarcini și de a nu perde cumpetulu față cu primele succese favorabile.

Multu mai interesantă este acea parte a vorbirii d-lui Tisza, ce

privesce întrebarea unei bune administrațiunii și a stabilității regimului.

Ministrul-șef ungurescu e de părere că administrațiunea nu e nici pe departe așa de rea, cum o ținu cei ce se plângu în contra ei. Densul nu împărtășește vederile acelor „teoretici” cu „maru concepțiunii”, cari voiescu să „surprindă națiunea” deodată c'unu nou sistem de administrațiune a statului, ci crede că numai încetul cu încetulu să se facă trecearea de la administrațiunea municipală la o administrațiune a statului, fără nici o sguđuire.

În legătură cu rezultatele ce crede a le fi dobândit pe tărâmul administrațiunii, Tisza se felicită însuși, făcendu aluziune la o frasă a antevorbitorului, că i-a succedat să aducă o stabilitate în regim și dice că acesta are a o mulțămii încredere, de care se bucură, și care i-a datu majoritățile, ce facu posibilă acea stabilitate a regimului.

Răsunetulu, ce l'au avut cuvintele ministrului-șef în sinul Maghiarilor, este însă de natură alu face să se îndoiască însuși în temeinicia omnipotenței sale.

Chiar diare guvernamentale ca „Pester Lloyd”, care nu sciu cum să mai alégă cuvintele spre a înălța și lauda activitatea de

om de stat a d-lui Tisza, găsesc că sistemul actualu de administrațiune, n'are decât numai scaderi și ér scaderi, și se opun părerii, că reformele cerute aru fi numainisice „teorii” și „concepțiunii mari”, fără o basă reală.

Dacă așa vorbesc foile amice guvernului, atunci cum trebuie să fiă critica foilor opoziționale maghiare independente?

Dintre multele voci opoziționale maghiare vomu cita aici numai ceea ce scrie organul contelui Apponyi, „Budapester Tagblatt” asupra discursului lui Tisza.

Acosta foia e de convingere, că țera nu mai potă suporta pentru durată administrațiunea de azi, în care nu te poți încrede, care e stricată, necinstită și care față cu trebuințele actuale ale statului este unu anachronismu.

„Budap. Tagblatt” negă că d-lu Tisza ar fi procedat în modu sistematic și constantu a reforma administrațiunea avitică, în spiritulu unei administrațiunii moderne.

„Nu”—dice foia apponyistă— „Coloman Tisza n'a făcutu în 14 ani ai guvernării sale nimic în această direcțiune. Municipalismulu nu l'a stérpit, nici nu l'a susținutu în starea sa avitică; l'a degradat numai a fi unelta volniciei ministeriale. Vechia autonomie a jurisdicțiunilor a devenit cu totul ilusorică; printr'o ridi-

culă păcălitură Tisza a lăsatu municipielor libertatea nemărginită de a lua decisiuni, totodată însă a făcutu dependentă posibilitatea de a se executa aceste decisiuni, de aprobarea ministerială, prin acesta a stabilitu o omnipotență guvernamentală, care i dă pe mână populațiunea întregi țeri punendu-o la grația și disgrația lui și care îi dă puterea de a face ca administrațiunea, adecă ca fiă-care cetățenii să simță în modu însemnatu grația sau disgrația guvernului. În acesta zace secretulu majorităților lui Coloman Tisza. Nu convingerea, ci consciința dependentei de guvernulu omnipotentu îndemnă majoritatea cetățenilor de a-și da votulu acestui guvern. Administrațiunea lui Tisza este o administrațiune de cabinetu....

În ce privesce pretinsa stabilitate a guvernului, „Bud. Tagbl.” se teme că Ungaria peste puțin va cunoșce problematicile binefaceri ale acestei stabilități, în adeverata lor valoare. Ceea ce se crede a fi stabilitate a guvernului, este „înămolirea în mocirla parlamentară, care umple viața constituțională a Ungariei cu miasme veninoase.”

„Țera va plânge odată, că n'a recunoscutu mai înainte în ce rețea de corupțiune politică s'a lăsatu a fi încurcată de cătră unu guvern viclenu, care a sacrificat

bunăstarea poporului, moralitatea, interesele cele mai înalte materiale și etice ale națiunii, numai ca să-și întărească stabilitatea existenței lui.

Mai e oare nevoie să mai adaugem și noi ceva la această sdrobitore critică a stărilor de ață în anulul al 14-lea al omnipotenței lui Coloman Tisza?

DIN AFARĂ

Foia oficiasă „Fremdenblatt“ din Viena dă, că după nise informațiunilor luate dintr'o sorginte competentă, nu se scie nimic în privința propunerilor relative la crearea unei flote de război pe Dunăre, cestiune deja discutată din punctul de vedere teoretic și de mai multe ori, nici de memoriul de departamentului marinei nu se scie încă și mai puțin de demersurile diplomatice, care ar fi fost făcute la București și de care face mențiune corespondentul ungar al unei foi vieneze. Deci nu e vorbă în cercurile guvernamentale de a cere credite relative la acest pretins proiect.

„Novoje Vremja“ dă, că crearea unei flote austriace pe Dunăre lasă pe Rusia indiferentă. Singurul scop al Rusiei e de a împiedeca violarea statului quo în Balcani. Foia rusă speră, că Austria va înțelege, că ea trebuie să prefere alianței germane amicitia, Rusiei sprijinită de Franca.

O telegramă din Odesa împărtășește, că mare îngrijire domnesce în colonia israelită de acolo. Peste 5,000 de ovrei străini, mai mulți familiști, au primit ordinul dela poliția, iscalită de admiralul Zelenoi, ca să plece din țară. D-lă Efrasiel a intervenit petru isgoniți, dăr n'a obținut decât un timp de 10 zile. Cea mai mare parte din ovreii isgoniți sunt fără pașapoarte și se declară a fi supuși austro-ungari și români.

Prințul George Carageorgievici a încetat din viață la 22 Decembrie în Ragusa. Tota averea sa considerabilă a lăsat-o fratelui său prințului Petru Carageorgievici, ginerile principelui Nechita al Muntenegrului și pretendentul la tronul Serbiei.

SCRILE DILEI.

Sub titlul „Predarea proprietății pe cale militară“ a scris „Ellenzék“ într'unul din numeroasele articule: „Stranii noștri de drept au unii ofițeri ai armatei comune. Unul dintre raportorii noștri, care a trecut în zilele acestea prin Bodu, comit. Brașov, vedu deasupra

intrării casarmei de cavalerie de acolo o inscripțiune caracteristică. Pe perețele casarmei își bate la ochi pe o tablă cu însemne fără ornamente un vultur cu două capete de tristă amintire, cu următoarea inscripțiune: „Casarma de cavalerie a Maiestății Sale“. Deorece însă comuna Bodu a zidit această casarmă din propriile mijloce, cu suma de peste 60,000 fl., casarma e necondiționată și exclusiv proprietatea comunei și se folosește de erar și ca casarmă filială închiriată. Intrebăm acum, sub ce titlu de drept a trecut respectivul comandant de escadron — care mai înainte totu așa a făcut și cu casarma din Codlea — această casarmă în proprietatea Maiestății Sale.

In adevăr, mare „greșelă“ a făcut comandantul, trebuia să scrie: „Casarma de cavalerie a Maiestății Sale Kossuth.“

Referitor la sălbătăciile gendarmesce din Cheverezul-mare foile „patriotice“ bucină, că totu primarul Demenescu cu alți trei soți ai săi, membrii ai direcției comunale, au fost aduși legați în închisoarea din Timișoara; ăra din Pesta este delegată o comisiune mixtă civilă-gendarmesce spre continuarea inchișiunii.

Orașul Budapesta va intenta procesul ministerului de instrucțiune ungară pentru că acesta nu mai vrea să plătească, pentru că nu mai are de unde, suma de 31,000 fl. pe an din visteria țării drept subvențiune legătită pentru școlile populare din capitala Ungariei, unde după raportul cel mai nou numai 7000 fete și peste 3000 băieți nu cerțeză de loc școlă, deși de 20 ani avem guvern „patriotic și civilisator.“

Medicul cercal din Chiseteu Dr. Mark Ernő este pus în star de acușiune pentru că din negligența sa a murit o femeie în patul de nascere. Tabla r. a întărit sentința instanței prime.

Foile patriotice vestesc lumii, că siguranța publică împrejurul Pojunului este preste măsură amenințată.

Organul național al Slovacilor „Narodnje Noviny“ publică un apel pentru clădirea unei case naționale slovace. S'au esmis 800 de acțiuni și din acestea s'au vândut deja 632. In apel se adresează către Slavi rugarea, ca să cumpere cât mai grabă și restul de 168 de acțiuni.

Aflăm că pe la mijlocul lui Februarie n. mai mulți tineri juristi din loc, dintre toate naționalitățile, voru da

unul bală, urmându-se principiul parității la întocmirea balului, la alegerea comitetului, precum și la luarea altor deciziuni.

Se comunică despre o nouă defraudare, în sumă de vr'o 600 fl. bani comunali, comisă de protonotarul Carol Erdős din Caransebeș, care a și fost suspendat și tras în cercetare.

„Reuniunea femeilor române din Zernesc și jură“ invită la balul ce-lu va arangia Vineri în 6/18 Ianuarie a. c. în sala edificiului școlar din Zernesc. Inceputul la 7 ore sera precis. Biletul de intrare 1 fl. Pentru comitet: Maria N. Garoiu nasc. Meșianu, președintă.

NB. Ofertele marinimose se primesc cu mulțămă și se voru chita prin jurnale.

„Koloșvar“ despre activitatea presei române în 1888.

Cine iubesc scrierile umoristice va afla multă plăcere să cetescă articolele pe cari din incidentul anului nou îi publică foile ungarice atât la adresa lor, cât și a nemaghiarilor. Astfel aflăm în „Koloșvar“ un articol, în care glorifică pe Maghiari pentru ideea de maghiarizare, dă că ei au înființat un stat „solid“ în mijlocul chaosului poporilor, au câștigat terimă pe sēma „creștinismului“, au ridicat la culme „virtutea cavalerescă“ a evului mediu și „cultul femeilor“, vor fi „fortăreța“ viuă a „civilizațiunii“ europene contra sabiei și culturi păgâne; ei „împart“ fiă-căruia „libertate“, „egalitate“ și pe ori cine îl privește în această patriă ca pe un „frate“ al lor etc. etc. Se bucură „Koloșvar“, că Ungurii încep a se „deștepta“ și a cunoșce, că trebuie să se constituie într'o „națiune“ pentru a-și pute asigura viitorul și în privința acesta crede, că s'a făcut un sigur pas când s'a decretat, că poporele Ungariei constituie una și indivizibilă națiune, anume „națiunea politică maghiară“. Dăce mai departe „Koloșvar“, că ei fără conștiința națională nu pot să existe și nu voru esista; în mii a doua de ani, dela descălecarea lor aici, voru trebui să între numai uniți fiind deplin în privința națională (adece maghiarizate fiind și petrele din Ungaria).

Să ne întorcem acum la un alt articol publicat totu de „Koloșvar“ și încă totu în același număr, dela 2 Ianuarie. In acest articol foia ungară vorbește mai vârtos de presa românească, dăcend:

„Dătorii de ton ai ideilor de naționalitate românească nu cu mai puțin

zelu s'au străduit în anul expirat ca prin organele lor de publicitate să-și câștige aderenți. Nisuița lor n'a fost ca să ne convingă pe noi despre adevărul vătămărilor lor și despre justele lor pretențiuni; nici prin minte nu li-a trecut a se sili ca legislațiunea maghiară să le dea ceva din ceea ce doresc; in decursul celor 366 de zile trecute nisuița lor a fost îndreptată numai intr'acolo, ca să cucerescă pentru ei partea mai inteligentă a rasei lor, s'o câștige pentru ideile lor, pentru ca astfel îndu legătura frățescă dintre Ungur și Români să facă imposibilă străduința spre concordiă, spre o conlucrare comună liniștită și binecuvântată.“

„Intr'o astfel de direcțiune a lucrat presa română și prin ea dătorii de ton ai Românilor. Ei n'au cerut nimic, ci numai au acusat; n'au dat lămuriri, ci au agitatu; n'au făcut servicii patriotismului, ci au lucrat in contra aceluia.“

„Precum până acum, așa și in anul expirat n'au umblat cu rugări pe la dietă, pentru că au presupus, că cu ocaziunea pertractărei acelor rugări lumea va primi nise lămuriri, cari pot să fiă spre stricăciune lucrării lor de subminare; n'au avut curajul de a sta față in față cu inamicul lor declarat, ci încunjurându pe toți aceștia, au adus o mulțime de calumnii in presa de aici și din afară contra constituțiunii și a instituțiilor noastre liberale, și încă astfel de calumnii, față cu cari nou peste totu nu ne stă in putere a ne apăra.“

„Bărbații ultraști români, cari ținu astăzi presa in mână și in puterea lor, mergu înainte pe calea acesta. Cu părere de rău amu esperiat un lucru, anume, că acești bărbați conducători nu sunt din șirul omenilor serioși. Bărbații serioși și încărunți s'au dat la o parte. Aceștia s'au convins, că Ungaria este astăzi un stat „consolidat“, in care sunt zadarnice orice svêrcoliri de ale naționalităților, cari și-au trăit veacul pe timpul lui Bach. Aceștia s'au dat la o parte și au făcut loc tinerimei sburdalnice. Publicul român nu se amestecă in trebile acestei tinerimi pentru că își teme numele bun.“

Un succes a avut anul expirat. Anume doi dintre membri acestei societăți urlătoare au cădat in cursă. Judecătoria de presă și-a dat verdictul asupra procederei lor. Și aceia, cari au crețut, că acum totu poporul român va sări pentru bărbații condamnați, s'au înșelat amar: n'au avut mângăerea să primescă nici măcar o biță telegramă.

Așadă ideile lor n'au cucerit, ci din contră au perdatu din terimul lor.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(4)

Sermanul Guță.

Novelă.

IV.

Vreme de două luni și mai bine de când nu se întâlne cu Guță, Maria trăia într'o vecinică neodichnă. Ea îl iubea pe Guță și-l iubea cu cel dintău amor puternic și curat. Dăr elu prea a lăsat-o uitării, își gândea ea, și bănuia că elu n'o iubesc, că întâlnirea lor a fost numai o părere. Același lucru și-l gândea și Guță, se temeau unul de altul.

Prin mórtea moșului său, Maria era silită să se mărginescă la mai puține pretențiuni și n'ai fi mai putut vedea nicăiri mai mult. Deși ea ședea cu bunică-sa in oraș, orașul și omenii din elu erau morți pentru ele.

Intr'o zi, pe când Maria cânta la pian o veche sonată, un străin intră in odaia ei spunându-i că un domn le invită printr'un bilet, pe de sera, să poftescă până acolo, căci s'a pus la cale o serată musicală.

Maria primi biletul, și își continuă

sonata mai departe. După ce sfârși merse in altă odaie, unde se afla bătrana și îi spuse că domnul Costea Mitrofan, vechiu și bun prietin al moșului său, le-a invitat pe sera la o serată musicală ce se va da in casele sale proprii.

Bătrana femeie cam strimba din nas și nu dăse nici da, nici ba. Scia dēnsa de ce! Domnul Costea Mitrofan avea un fecior nebunatcut și ușor de minte, ăr Maria era tineră și fără experiență. Dăr totuși când sera la opt ore se opri o trăsura in dreptul casei lor, bătrana se înduplecă și urmă invitării, mai mult pentru a face voia Marioriei. Și așa dela mórtea moșu-său n'o dusese nicăiri.

Iancu, fiul lui Mitrofan și fiul desmerdat al mamei sale, nu i vorbă, era frumos băiat. Umbla frisat după modă, pērul lui sticla de cele mai alese uleuri miroșitoare și hainele îi erau parcă făcute pe elu. La preumblare umbla c'unu bețișor de cypru, cu ochelari pe nas și in degete cu inele frumoșe și bogate. Avea statură mijlocie și ochi negri. Era singur la părinții săi dela cari avea să moștenescă frumoșă avere.

Când Maria cu bunică-sa ajunseră la casa domnului Mitrofan, fură întimpinate la pōrtă de ușuraticul Iancu, care, sêrutându mână bătranei și închinându-se fetei, le conduse in salonele părinților săi. Până a nu se începe producțiunea, Maria îl ochia pe Iancu pe furiși și cu întreruperi, ăr Iancu era cu mult mai isteț decât se n'o observe. Elu da totu meru rōtă in jurul ei și din tōte fetele câte erau in vitate nici de una nu i-se legară ochii ca de Maria.

Sermanul Guță! Ea in clipele aceste nu și mai aducea amintă de binevoitorul ei prietin, își uitase de elu in mijlocul unei societăți așa de vesele.

După producțiune, Iancu pși dintr'un colț alt odăi ață la Maria, care roși ca un bujor, și încep a vorbi cu ea.

Lui Iancu încep a i-se stringe inima privindu in ochii ei, a simți un fior tainic trecend prin corpul său, o conversațiune animată se încep între ei in vreme ce bunică Mariorie povestea cu dōmna Mitrofan de-ale gospodăriei.

In cele din urmă toți oșpeții se despărțară și plecară, și ele însoțite de Iancu.

După întâlnirea acesta, Maria se simțea foarte neliniștită. Nu scia ce să facă, încătrău să apuce lucrul, ca și decă va auzi Guță despre cele petrecute se nu presupună nimic rău despre ea.

Bunică-sa îi spunea multe de Iancu, dăr și mai multe de Guță, pe care-l doriau așa de mult și totuși nu mai venia.

Intr'o zi, in vreme ce bătrana femeie era dusă in oraș să cumpere cevaș pentru casă, Maria sta singur in odaia ei frământându-se cu gândul la Iancu și la Guță. I-ar fi venit bine să i pōtă spune cineva adevărata stare a lucrului, dăr ea n'avea cui să i vorbescă și care să i vorbescă de ei, fiindcă cunoscințele sale cu omenii erau foarte inguste.

„Guță ce o fi făcend elu de nu mai vine. M'a uitat pōte cu totul. Nu m'a ținut vrednic de iubirea lui, și n'a ținut nici să mi spună, barem prin scrisore, unde s'a dus, ce face și când va veni?... O Guță, și-ai uitat de tōte cele petrecute cu noi. Fiă, eu to-

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table with 2 columns: duration (pe trei luni, șese luni, un an) and price (3 fl., 6 fl., 12 fl.)

Pentru România și străinătate:

Table with 2 columns: duration (pe trei luni, șese luni, un an) and price (10 franci, 20 franci, 40 franci)

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Table with 2 columns: duration (pe an, șese luni, trei luni) and price (2 fl., 1 fl., 50 cr.)

Pentru România și străinătate:

Table with 2 columns: duration (pe an, șese luni, trei luni) and price (8 franci, 4 franci, 2 franci)

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se voru abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

PUBLICAȚIUNE.

Duminecă în 15 Ianuarie st. v. (27 st. n.) la 2 ore p. m. în cancelaria comunei Perșani se va licita baia de piatră a bisericeii de acolo...

Perșani, în 23 Decembrie 1888.

Oficiul parochial.

Ioan P. Ințiu.

PUBLICAȚIUNE.

Luni în 2 Februarie st. v. (14 st. n.) la 2 ore p. m. în cancelaria comunei Perșani se va ținea licitațiunea minuendă pentru edificarea școlii nouă...

Perșani, în 23 Decembrie 1888.

Oficiul parochial.

Ioan P. Ințiu.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute sera. Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amiez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amiez. Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amiez.

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașov la Războvit-Zărnesc-Brană: 12 ore 30 m. după amiez. b) " " " Zărnesc: 4 ore după amiez. c) " " " Săcuime [S. Georgi]: 1 ora 30 minute noaptea. d) " " " Făgăraș: 4 ore dimineața. e) " " " Săcele: 4 ore dimineața.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Iunie 1888.

Main railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, B.-Pesta-Arad-Telus, etc.), train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), and arrival/departure times.

Notă: Numerii încadrați cu linii groase însemnează orele de noapte.